

[Riishøj]

de engelske atomvåben også må med ind i dette billede, men lad os lade være at diskutere tal. Det er klart, at man ikke kan tage en bestemt våbenkategori, isoleret set, uden at tage, hvad skal man sige, den samlede trussel mod et land. Det ville være helt vanvittigt, hvis man gjorde det på den måde. Et svar på det vil jeg gerne have.

Ellers ligger der jo de vurderinger af det her, som vi så udkrystalliserer sig i den forrige debat. Vi er i SF tilhængere af nedrustning under alle omstændigheder og med de risici, det måtte indebære. Jeg tror såmænd nok, der er nogle i Kreml, nogle høje specielt i tilknytning til det militære industrielle kompleks, som kunne tænke sig måske pludselig at udnytte en nedrustning i Vest. Jeg tror ikke, at Sovjetunionen med det europæiske billede, der er i dag, med de landvindinger, Sovjetunionen fik efter 2. verdenskrig, med Helsingforsdeklarationen og med det enorme besvær, Sovjet har med sine såkaldte – med stærk understregning af såkaldte – allierede i Østeuropa, kunne tænke sig at få den slags stater i Vesteuropa. Sovjetunionen er så konservativ en stat, at man anbefaler Giscard d'Estaing i stedet for Mitterrand i Frankrig, og man forholder sig strålende til konservative regeringer i Finland og Vesttyskland. Bare de er forsigtige, bare de vil indgå nogle gode handelsaftaler, og bare – og det sidste gælder jo for visse lande – de holder den amerikanske tilstedeværelse i Europa udenfor, er man godt tilfreds. Men at se et sådant revolutionært, udenrigspolitisk perspektiv i den sovjetiske udenrigspolitik i europæisk sammenhæng er vanvittigt. Sovjet har givetvis ekspansionsplaner uden for Europas grænser, og nogle steder er det bestemt Vestens egen skyld. Hvis man tager det sydlige Afrika, Mellemaamerika og andre steder, er det en logisk konsekvens af den vestlige politik, men i europæisk sammenhæng er Sovjetunionen en superkonservativ magt, og det er ud fra de konservative argumenter, man laver militær intervention og har unødvendigt store konventionelle styrker i Østeuropa, konventionelle styrker, som i høj grad er baseret på kontrol i Østeuropa selv, langt mere end på ekspansion mod vest; så man skal se noget mere nuanceret på det billede.

Vi ser større risici ved at gå ind i oprustningsbølgen og ofre de ressourcer på rustning med Danmarks position og med de

trusler, der er specielt om en Nord-Syd-konflikt. Af den grund støtter vi dette forslag, og det er efter vores mening de initiativer, Danmark kan tage her og nu, samtidig med at vi naturligvis har det perspektiv, at man også på den anden side af jerntæppet skal have regeringsuafhængige fredsbevægelser. Men det skal ikke gøre, at vi stopper op og bruger det som en dårlig undskyldning. Nedrustning er i sig selv en nødvendighed i den verden, vi lever i i dag.

Barsøe-Carnfeldt (FP):

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at denne sag sådan set er meget mere enkel, end den lyder her fra talerstolen fra anden side. Det er så enkelt, at det i virkeligheden er de to supermagter, Rusland og Amerika, der bestemmer alting omkring oprustning og nedrustning. Nedrustning kan være mindre risikabel end oprustning, det er der ingen tvivl om, men hvem kan med sikkerhed garantere, at russerne nedrunder og ikke bare fortsætter oprustningen, uanset om man har indgået en aftale om nedrustning? Vi ønsker nedrustning, og vi vil arbejde for nedrustning. Vi finder samtidig, at regeringens politik opfylder vore ønsker om nedrustning, og vi kan derfor ikke se nogen anledning til at støtte det fremsatte forslag.

Steen Folke (VS):

Jeg er jo selv skyld i, at hr. Arne Melchior ikke er til stede ved denne debat, da det lykkedes mig at fornærme ham dødeligt under det foregående punkt på dagsordenen, men der er jo også andre borgerlige ordførere, som glimrer ved deres manglende tilstedeværelse. Jeg ved ikke, om det skyldes manglende interesse for disse spørgsmål, eller det blot skyldes den kendsgerning, at vi er nået frem til kl. halv fem en fredag eftermiddag, at det måske er lidt småt med interessen for diskussioner her i salen i det hele taget. Det er selvfølgelig lidt kedeligt for os, at vores forslag er havnet i en sådan placering på ugeplanen, men det er der jo nok ikke noget at gøre ved.

Jeg vil gerne sige tak til SF for støtten til forslaget. Jeg forstod på hr. Bilgrav-Nielsen – som heller ikke kunne være til stede nu – at også de radikale er positivt indstillet over for forslaget. Men derudover har det været småt